Въ разстояние не нѣмъ годинъ, колко пѣти
бѣхъ се задавяхъ да напишѣ нѣщо въ споменъ
на уреченѣтѣ катастрофи въ Сарѣ Загора,
на които бѣхъ до нѣкѣде очевидецъ свидѣтель.
~~Но~~ нѣкѣде ме ми се ~~но~~ ако бѣ възможно, тѣй каза гле-
дахъ очитѣ ~~и проговорѣ~~ да могѣ да го представѣ, така
нагледно да го представѣ и представѣ друго,
т.е. да напишѣ сѣзнѣ отъ нѣй-уреченѣ Гѣ
драми какви, що се станѣ въ свѣтъ тъ
и въ наше врѣме; но колкото че се опитахъ
не могѣхъ да напишѣ нѣщо спокойно то си не
постигнѣ цѣлѣ тѣй си. Предсрѣдно то вне-
чатлѣние произведено на мене ~~отъ ужасно~~
~~то~~ то ~~то~~ то ~~то~~ то
~~то~~ то ~~то~~ то ~~то~~ то
~~то~~ то ~~то~~ то ~~то~~ то